

Sentencja

Metoda obliczania kosztów ogólnych jako wydatków podlegających kwalifikacji w ramach projektu współfinansowanego z funduszy strukturalnych nie jest sprzeczna z podpunktem 1.8 zasady nr 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r., z tego tylko powodu, że metoda ta opiera się na odsetku lub na proporcjonalnej części, w szczególności wydatków na wynagrodzenia lub kosztów związanym z czasem pracy.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Jan de Nul NV przeciwko Hauptzollamt Oldenburg

(Sprawa C-391/05) (¹)

(Podatki akcyzowe — Zwolnienie z podatku od olejów mineralnych — Dyrektywa 92/81/EWG — Pojęcie „żegluga po wodach terytorialnych Wspólnoty”)

(2007/C 95/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jan de Nul NV

Strona pozwana: Hauptzollamt Oldenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy Rady z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, str. 12) — Pojęcie „wód terytorialnych Wspólnoty” oraz „żegluga” — Opodatkowanie olejów mineralnych używanych jako paliwo przez pogłębiarkę portową wykonującą pracę pogłębiania na Łabie.

Sentencja

1) Pojęcie „wody terytorialne Wspólnoty” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy Rady z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych

od olejów mineralnych, zmienionej dyrektywą Rady z dnia 22 grudnia 1994 r. odnosi się do tych wszystkich wód, które mogą być wykorzystywane przez wszystkie statki morskie, włączywszy w to statki o największej nośności, które są w stanie odbywać żeglugę po drogach morskich w celach komercyjnych.

2) Manewry przeprowadzone przez pogłębiarkę portową w trakcie wykonywania czynności zasysania i zrzutu materiału, to znaczy przemieszczenie się nierozzerwalnie związane z wykonywaniem czynności pogłębiania, mieszczą się w zakresie zastosowania pojęcia „żegluga” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy 92/81, zmienionej dyrektywą 94/74.

(¹) Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek Högsta domstolen — Szwecja o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd przeciwko Justitiekanslern

(Sprawa C-432/05) (¹)

(Zasada ochrony sądowej — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące odrębnego środka prawnego dla kontroli zgodności przepisów prawa krajowego z prawem wspólnotowym — Autonomia proceduralna — Zasady równoważności i skuteczności — Ochrona tymczasowa)

(2007/C 95/15)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd

Strona pozwana: Justitiekanslern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 49 WE — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące środka prawnego pozwalającego na stwierdzenie niezgodności przepisu ustawy z normą wyższego rzędu — Prawo jednostek do skutecznej ochrony sądowej ich praw wynikających ze wspólnotowego porządku prawnego

Sentencja

1) Zasadę skutecznej ochrony sądowej uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga ona istnienia w porządku prawnym państwa członkowskiego odrębnego środka prawnego, którego

głównym przedmiotem byłaby kontrola zgodności przepisów prawa krajowego z art. 49 WE, pod warunkiem, że inne środki prawne, nie mniej korzystne niż w przypadku podobnych spraw o charakterze krajowym, pozwalają dokonać takiej kontroli w sposób incydentalny, co ustalić winien sąd krajowy.

- 2) Zasadę skutecznej ochrony sądowej uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona istnienia w porządku prawnym państwa członkowskiego możliwości skorzystania ze środków tymczasowych polegających na zawieszeniu stosowania przepisów krajowych do czasu wydania przez właściwy sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie ich zgodności z prawem wspólnotowym, jeżeli ich zastosowanie jest konieczne w celu zapewnienia całkowitej skuteczności przyszłemu orzeczeniu w przedmiocie istnienia uprawnień dochodzonych na podstawie prawa wspólnotowego.
- 3) Zasadę skutecznej ochrony uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wątpliwości co do zgodności przepisów krajowych z prawem wspólnotowym ewentualne zastosowanie środków tymczasowych w celu zawieszenia stosowania tych przepisów do czasu wydania przez właściwy sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie ich zgodności z prawem wspólnotowym podlega kryteriom określonym w prawie krajowym, na podstawie którego sąd ten orzeka, pod warunkiem, że kryteria te nie są mniej korzystne niż w przypadku podobnych wniosków o charakterze wewnętrznym i nie powodują w praktyce, że tymczasowa ochrona uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego stanie się niemożliwa lub nadmiernie utrudniona.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Douai — Francja) — Roquette Frères przeciwko Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

(Sprawa C-441/05) (¹)

(Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Izoglucoza — Ustalenie ilości podstawowych służących przyznaniu kwot produkcyjnych — Izoglucoza wyprodukowana jako półprodukt — Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 — Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2038/1999 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000 — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Zarzut niezgodności z prawem aktu wspólnotowego podniesiony przed sądem krajowym — Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego w przedmiocie ważności — Dopuszczalność — Warunki — Niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności aktu wspólnotowego)

(2007/C 95/16)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative d'appel de Douai

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Roquette Frères

Strona pozwana: Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour administrative d'appel de Douai — Ważność art. 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 177, str. 4), art. 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999 z dnia 13 września 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 252, str. 1), art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2000 z dnia 29 września 2000 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego (Dz.U. L 246, str. 38), art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1), 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1745/2002 z dnia 30 września 2002 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego (Dz.U. L 263, str. 31) i art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2003 z dnia 30 września 2003 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego (Dz.U. L 249, str. 38) — Ustalenie ilości podstawowych służących do przyznania kwot produkcji izoglukozy bez uwzględnienia izoglukozy wyprodukowanej jako półprodukt

Sentencja

- 1) Osoba fizyczna lub prawna taka jak spółka Roquette Frères, w okolicznościach faktycznych i prawnych takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, nie była bez żadnych wątpliwości uprawniona do wniesienia na podstawie art. 230 WE skargi o stwierdzenie nieważności:

— artykułu 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru,

— artykułu 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999 z dnia 13 września 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru,

— artykułu 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2000 z dnia 29 września 2000 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001, ilości gwarantowane w